

w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Wielkopolskiej Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Środzie Wielkopolskiej o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku pedagogika na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, po zapoznaniu się z opinią I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia, stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, wyraża:

negatywną opinię

w związku z tym, że studia na kierunku pedagogika na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie spełniają warunków ich prowadzenia odnośnie do opisu koncepcji kształcenia, zakładanych efektów uczenia się, realizacji programu studiów, sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia doboru kadry i obsady zajęć objętych programem studiów, infrastruktury oraz kształcenia w zakresie znajomości języka obcego.

Uzasadnienie:

1. Nie jest spełniony warunek określony w § 9 ust. 1 pkt 1 b tiret drugi rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861, z późn. zm.) bowiem koncepcja kształcenia nie zawiera wskazania potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia studiów oraz zgodności efektów uczenia się z tymi potrzebami.
 - 1) Z wniosku nie wynika, że koncepcja kształcenia i program studiów był konsultowany z otoczeniem społeczno-gospodarczym, ani, czy i w jaki sposób pracodawcy będą mieli wpływ na doskonalenie tego programu. Koncepcja kształcenia nie odwołuje się do koniecznej na profilu praktycznym współpracy z reprezentantami otoczenia społeczno-gospodarczego i w nikłym zakresie uwzględnia postęp w obszarach działalności zawodowej właściwych dla działalności pedagogicznej.
 - 2) Dodatkowo wskazać należy, że treści efektów uczenia się nie gwarantują pełnego przygotowania do zawodu pedagoga. Wnioskodawca zakłada zatrudnienie absolwentów „przygotowanych do pracy na stanowisku pedagoga szkolnego i pedagoga w zakładach opiekuńczo-wychowawczych”. W przypadku zatrudnienia na stanowisku pedagoga szkolnego wymagane jest przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela. Wnioskodawca natomiast w sylwetce absolwenta deklaruje, że absolwent „nie posiada uprawnień pedagogicznych do nauczania konkretnego przedmiotu”. To oznacza, że Wnioskodawca nie może przygotowywać absolwentów do pracy w szkole.

Ponadto w ramach realizacji koncepcji kształcenia Wnioskodawca zakłada, że studenci naberą umiejętności rozwiązywania „wielorako uwarunkowanych problemów w obszarach rzeczywistości społecznej”. Wymienia on wiele obszarów związanych z udzielaniem profesjonalnej pomocy pedagogicznej tj.: „ubóstwo, sieroctwo, przemoc w rodzinie, bezdomność, bezrobocie, niepełnosprawności, starość, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych (zwłaszcza w rodzinach niepełnosprawnych i wielodzietnych) alkoholizm, narkomania, przestępczość”. W ramach studiów pierwszego stopnia przygotowujących do zawodu pedagoga ogólnego, nie ma możliwości przygotowania absolwentów do pracy w tak zróżnicowanych środowiskach.

2. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach. Opis kierunkowych efektów uczenia się zakładanych dla kierunku pedagogika będącego przedmiotem wniosku uwzględnia wiedzę na poziomie podstawowym lub nawet elementarnym, co nie daje możliwości właściwego przygotowania absolwentów, tak aby w sposób profesjonalny podjąć pracę w charakterze pedagoga w placówkach opiekuńczo wychowawczych (np. *W01 zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowanie w obrębie dyscyplin pokrewnych. W02 ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk. W07 ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach, W08 ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. W12 ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody. W13 ma elementarną i uporządkowaną wiedzę na temat subdyscyplin pedagogiki. W16 ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej, zwłaszcza w odniesieniu do studiowanej specjalności.* W związku z tym absolwentom kierunku będącego przedmiotem wniosku nie można nadać tytułu zawodowego licencjata, gdyż nie osiągną efektów uczenia się odpowiadających 6. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.
3. Opisy efektów uczenia się są nadmiernie rozbudowane, często w jednym opisie mieści się kilka efektów uczenia się. Sposób opisu zakładanych efektów uczenia się sprawia, że bardzo utrudnione, a w niektórych przypadkach niemożliwe będzie skuteczne sprawdzenie i ocena efektów uczenia się osiąganych przez studentów, np. W12, W14, W16, U03, U05, U07, U10, K01, K03. Jako przykład posłuży efekt U10 „*potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz*

projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań”, efekt KO1 „ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia”.

4. Efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją i celami kształcenia na wnioskowanym kierunku i proponowaną specjalnością *pedagogika ogólna*. Obejmują zbyt szeroki zakres wiedzy mieszczący się w obszarze resocjalizacji, pracy socjalnej, pedagogiki specjalnej, pedagogiki rehabilitacyjnej, w tym pedagogiki korekcyjnej, pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną. Większość przedmiotów specjalnościowych i fakultatywnych nie jest skierowana na obszar wiedzy ulokowany w pedagogice ogólnej tylko pedagogice resocjalizacyjnej (pedagogika resocjalizacyjna, programy profilaktyczne, metodyka wychowania resocjalizacyjnego, prawne podstawy resocjalizacji i profilaktyki społecznej oraz system wspierania rodzin dysfunkcyjnych, psychoterapia i socjoterapia w pracy socjalnej i resocjalizacyjnej). Brakuje też uzasadnienia dla takich przedmiotów jak: *metodologia badań rynku pracy, wspieranie zatrudnienia oraz rehabilitacja osób niepełnosprawnych – organizacja i podstawy prawne – zasadne w specjalności pedagogika pracy*. Także propozycja przedmiotu: *strategie zintegrowanej edukacji dziecka*, wydaje się zbędna, skoro nie jest to kierunek powiązany z realizacją standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Przy wskazaniu specjalności *pedagogika ogólna* zabrakło w programie studiów takich przedmiotów jak np.: *pedeutologia, deontologia zawodu pedagoga, współczesne nurty pedagogiczne, historia myśli pedagogicznej*, jako uzupełniających do *historii wychowania*.
5. Sekwencja zajęć nie zapewnia studentom uzyskania zakładanych efektów uczenia się. Generalna sekwencja grup zajęć: kształcenia podstawowego (moduł 1), kierunkowego (moduł 2) i specjalnościowego i fakultatywnego (moduł 4) oraz inne wymagania, w tym: język obcy, technologie informacyjne, BHP, wychowanie fizyczne i przedmioty do wyboru poszerzające wiedzę (moduł 3), jest poprawna. Natomiast w obrębie tych grup sekwencja zajęć budzi zastrzeżenia. Wynikają z faktu, że w dość chaotyczny sposób charakteryzują kierunek pedagogika. Wątpliwości w grupie treści podstawowych budzi *socjologia mikrośrodków społecznych*, zamiast pedagogiki społecznej. Wówczas w grupie treści kierunkowych powinna znaleźć się też *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza* w rozbudowanej formule treściowej i *pedagogika społeczna* jako dwa odrębne przedmioty.
6. Zastrzeżenia budzi zakres treściowy następujących przedmiotów. Treści, które mają być realizowane, są nieadekwatne do specjalności jaka ma być realizowana, czyli do *pedagogiki ogólnej*. Wątpliwości budzi też dobór metod kształcenia, opartych głównie na asymilacji wiedzy, a nie opanowaniu praktycznych umiejętności wynikających z profilu proponowanych studiów.
 - 1) Przedmiot *dydaktyka specjalna* nie wpisuje się w model kształcenia na pedagogice ogólnej. Zakres treściowy przedmiotu zakłada jego realizację w ramach standardu kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela na pedagogice specjalnej, a nie na specjalności *pedagogika ogólna* bez przygotowania nauczycielskiego. Cele

kształcenia C1, C2: „zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych”, „rozwijanie praktycznych umiejętności studentów w zakresie pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych” i efekty uczenia się w zakresie wiedzy EK1 (W01, W03) „zna podstawowe koncepcje dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania osób o specjalnych potrzebach edukacyjnych, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów”, powinny być przypisane do specjalności realizowanej w ramach kształcenia nauczycieli. Temu odpowiadają treści programowe zwłaszcza TP2, TP3, TP4. Ponadto zastrzeżenia budzi zaproponowana literatura z lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia.

- 2) Zarówno treści jak też forma przygotowania kart przedmiotu do kształcenia w zakresie języka obcego jest niewłaściwa. Praca własna studenta w liczbie 20 godzin nie jest wystarczająca do opanowania umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2 ESOKJ. Ponadto cele kształcenia nie odpowiadają zakładanym efektom uczenia się. Efekty uczenia się są nieprawidłowo skonstruowane: „student powinien radzić sobie w większości sytuacji komunikacyjnych mogących wydarzyć się podczas pobytu się w danym obszarze językowym”. Wykorzystanie metod: wykład konwersatoryjny, praca w grupie nie daje gwarancji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się. To samo dotyczy sposobu weryfikacji wiedzy. Niewłaściwie dobrana została literatura. W proponowanej literaturze uzupełniającej znalazł się słownik angielsko - polski dla ekonomistów i *Buisness Opportunities*, zamiast podobnych propozycji skierowanych do pedagogów.
- 3) Cele kształcenia dla przedmiotu *metodologia badań społecznych i pedagogicznych* są niemożliwe do zrealizowania na poziomie studiów pierwszego stopnia na profilu praktycznym, a zwłaszcza: C3 i C4 „nabycie umiejętności przetwarzania danych pozyskanych w trakcie badań, w tym kodowania i transkrypcji danych oraz obsługi programów statystycznych”, „nabycie umiejętności opracowywania raportów z wyników badania analiz i statystyki opisowej”. Efekty uczenia się na tle celów są zbyt ogólne, to samo dotyczy treści kształcenia.
- 4) Karty przedmiotów z: języka francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego zostały skonstruowane nieprawidłowo. W przypadku karty do języka francuskiego zakładane cele kształcenia nie odpowiadają efektom uczenia się w zakresie wiedzy. Efekt EK1 (W18) „student zna sposoby konstruowania i kontrolowania własnej ścieżki kariery”. Nie ma możliwości, na osiągnięcie adekwatnych do przedmiotu efektów, w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych. Sposoby weryfikacji wiedzy są zróżnicowane. Zastrzeżenia budzi wykorzystywanie praktycznego słownika policyjno-prawniczego, jako propozycji literatury podstawowej. W przypadku kart przedmiotu do języka niemieckiego i rosyjskiego znajdują się „elementy wiedzy o krajach anglojęzycznych”.
- 5) Brak uzasadnienia dla realizacji przedmiotu *metodyka pracy resocjalizacyjnej*. Jest to przedmiot bezpośrednio skorelowany ze specjalnością pedagogika resocjalizacyjna, a nie *pedagogika ogólna*. Cele kształcenia i efekty przedmiotowe są nieadekwatne do kierunkowych efektów uczenia się. Treści kształcenia zaproponowane do realizacji przez studentów także odnoszą się do specjalności *pedagogika resocjalizacyjna*, a nie *pedagogika ogólna*. To samo dotyczy celów, efektów przedmiotowych i treści

kształcenia, zawartych w karcie przedmiotu *pedagogika resocjalizacyjna*. Zastrzeżenia budzi wyodrębnienie *pedagogiki zaburzeń w zachowaniu* (te efekty uczenia są powtórzone w pedagogice resocjalizacyjnej, patologii społecznej, podobnie jak treści zawarte w obu przedmiotach i dodatkowo jeszcze w przedmiocie *wybrane problemy pedagogiki specjalnej*). Zastrzeżenia dotyczą sugerowanej literatury, szczególnie podstawowej. Proponowane pozycje książkowe zawierają treści nieadekwatne do aktualnej rzeczywistości pedagogicznej.

- 6) Cele kształcenia, efekty uczenia się i treści kształcenia dla przedmiotu *wybrane problemy pedagogiki specjalnej* nie dają możliwości opanowania dostatecznej wiedzy i wypełnienia efektów kierunkowych dla pedagogiki. Treści kształcenia są zbyt zróżnicowane i uogólnione, zawierają liczne błędy w definiowaniu problemu np. uczeń niezwykajny. Jest to wbrew teorii normalizacji i empowermentu osób z niepełnosprawnością. Stosowanie pojęcia „upośledzony” jest anachroniczne i nie powinno się znaleźć w treściach kształcenia. Ponadto proponowana literatura jest przestarzała i nieadekwatnie dobrana do proponowanych treści kształcenia.
 - 7) Treści zawarte w karcie przedmiotu *pedagogika społeczna i opiekuńcza* są zbyt ogólnikowe. Zastrzeżenia budzi łączenie pedagogiki społecznej z opiekuńczo – wychowawczą. Powinny być to dwa odrębne przedmioty. Wówczas można byłoby poszerzyć treści o przegląd podstawowych środowisk wychowawczych (rodzina – jako środowisko wychowawcze – przemiany funkcji rodziny, dezorganizacja rodziny, rodzinne i instytucjonalne formy opieki, kierunki przemian środowiska wychowawczego). Powinna to być pedagogika społeczna wobec wyzwań współczesności i przemian cywilizacyjnych. Efekty przedmiotowe nie dają możliwości uzyskania wystarczającej wiedzy i osiągnięcia efektów kierunkowych dla specjalności *pedagogika ogólna*.
 - 8) W karcie przedmiotu *psychoterapia i socjoterapia w pracy socjalnej i resocjalizacyjnej* cele kształcenia, efekty przedmiotowe i treści programu nie odnoszą się do pedagogiki ogólnej, ponadto są niespójne z efektami kierunkowymi np. EK2 – W 12, EK3 – W 16. Niewłaściwe są metody nauczania (wykład konwersatoryjny i dyskusja). Brakuje warsztatów, pracy indywidualnej i grupowej. Treści kształcenia zawarte w karcie przedmiotu *strategie zintegrowanej edukacji dziecka* są nieadekwatne do kierunku studiów i proponowanej specjalności. Są one zbyt zróżnicowane i powinny być przypisane do innych przedmiotów np. *diagnoza pedagogiczna, metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej*.
7. Zastrzeżenia budzi opis kompetencji oczekiwanych od kandydatów. Uczelnia nie zapewnia przyjęcia na studia kandydatów posiadających wstępną wiedzę, gwarantującą osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Podstawą przyjęcia na studia pierwszego stopnia są wyniki egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości. We wniosku nie zostało określone jakie wyniki egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości będą podstawą przyjęcia na wnioskowany kierunek. Nie przewidziano żadnych dodatkowych kryteriów sprawdzenia predyspozycji kandydata do podjęcia studiów pedagogicznych.
 8. Dominujące w kartach przedmiotu metody kształcenia nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Z opisu przedstawionego w kartach

przedmiotów wynika, że są to metody prowadzące głównie do asymilacji wiedzy, zaś niemal całkowicie pominięte zostały metody praktyczne, przy stosowaniu których student wykazuje się na zajęciach wykonywaniem czynności praktycznych. Weryfikacja efektów uczenia się nie zakłada szczegółowej aktywności studentów, chociażby w postaci przygotowywania konspektów pracy w grupie, czy też projektów tej pracy. Metody są niezróżnicowane, są nietrafnie dobrane w odniesieniu do efektów uczenia się obejmujących kształtowanie umiejętności praktycznych. Metodą, która ma potwierdzać osiągnięcie przez studenta umiejętności jest najczęściej zaliczenie/ egzamin w formie pisemnej lub ustnej, obserwacja aktywności podczas zajęć.

9. Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Zasadniczy zarzut dotyczy braku w kadrze kierunku nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, brak pedagoga społecznego, czy pedagoga o specjalności opiekuńczo-wychowawczej. To skutkuje tym, że struktura kadry kierunku nie jest w pełni dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie w proponowanej obsadzie zajęć wielu nieprawidłowości związanych z powierzaniem zajęć nauczycielom akademickim i innym osobom, których dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie tematyki przypisanej zajęciom w sylabusach nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Jednemu nauczycielowi akademickiemu powierzono 4 przedmioty spośród 8 w grupie przedmiotów fakultatywnych, 3 w grupie przedmiotów specjalnościowym i 2 w grupie przedmiotów kierunkowych i 1, w grupie przedmiotów podstawowych. To daje sumaryczną liczbę 10 przedmiotów dla jednego prowadzącego. Drugiej z osób zatrudnionych do prowadzenia zajęć powierzono 6 przedmiotów, w tym takie jak: *organizowanie społeczności lokalnej oraz zasady funkcjonowania samorządu terytorialnego, warsztat superwizyjny i wspieranie zatrudnienia oraz rehabilitacja osób niepełnosprawnych – organizacja i podstawy prawne*. Zarówno wykształcenie jak też dorobek naukowy tej osoby nie daje gwarancji właściwego poprowadzenia przydzielonych zajęć. Szczegółowy wykaz nieprawidłowo obsadzonych zajęć znajduje się w załączniku nr 2 do uchwały.
10. Do prowadzenia seminarium dyplomowego zostało przewidzianych tylko dwóch nauczycieli akademickich, co przy planowanej liczbie studentów (50 studentów na I roku studiów stacjonarnych i 50 studentów na I rok studiów niestacjonarnych) nie zapewni prawidłowej organizacji procesu dyplomowania.

§ 2

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie 14 dni od dnia doręczenia uchwały.
3. Na składającym wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy na podstawie art. 245 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce ciąży obowiązek zawiadomienia Ministra Edukacji i Nauki o jego złożeniu.

Uchwała nr 15/2021
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 7 stycznia 2021 r.

§ 3

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Wielkopolskiej Wyższej Szkoły Społeczno-Ekonomicznej w Środzie Wielkopolskiej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Podpisano podpisem kwalifikowanym w dniu
13.01.2021

Krzysztof Diks

Opinia I zespołu nauk społecznych, prowadzącego działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia

w sprawie spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni

Nazwa kierunku studiów: pedagogika

Poziom studiów: studia pierwszego stopnia

Profil studiów: praktyczny

Forma studiów: studia stacjonarne i niestacjonarne

Nazwa i siedziba uczelni wnioskującej o pozwolenie na utworzenie studiów: Wielkopolska Wyższa Szkoła Społeczno-Ekonomiczna w Środzie Wielkopolskiej

Warszawa, 2021

I zespół nauk społecznych prowadzący działalność w zakresie dyscyplin: nauki o bezpieczeństwie, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki socjologiczne, pedagogika, prawo kanoniczne, psychologia **wyraża negatywną opinię**, w związku z tym, że studia na kierunku pedagogika na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym nie spełniają warunków ich prowadzenia odnośnie do opisu koncepcji kształcenia, zakładanych efektów uczenia się, realizacji programu studiów, sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia doboru kadry i obsady zajęć objętych programem studiów, infrastruktury, kształcenia w zakresie znajomości języka obcego.

Uzasadnienie oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów recenzowania wniosków o pozwolenie na utworzenie studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu (w porządku według poszczególnych kryteriów)

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Nie jest spełniony warunek określony w § 9 ust. 1 pkt 1 b tiret drugi rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861, z późn. zm.) bowiem koncepcja kształcenia nie zawiera wskazania potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia studiów oraz zgodności efektów uczenia się z tymi potrzebami.

Z wniosku nie wynika, że koncepcja kształcenia i program studiów był konsultowany z otoczeniem społeczno-gospodarczym, ani, czy i w jaki sposób pracodawcy będą mieli wpływ na doskonalenie tego programu. Koncepcja kształcenia nie odwołuje się do koniecznej na profilu praktycznym współpracy z reprezentantami otoczenia społeczno-gospodarczego i w nikłym zakresie uwzględnia postęp w obszarach działalności zawodowej właściwych dla działalności pedagogicznej.

Dodatkowo wskazać należy, że treści efektów uczenia się nie gwarantują pełnego przygotowania do zawodu pedagoga. Wnioskodawca zakłada zatrudnienie absolwentów „przygotowanych do pracy na stanowisku pedagoga szkolnego i pedagoga w zakładach opiekuńczo-wychowawczych”. W przypadku zatrudnienia na stanowisku pedagoga szkolnego wymagane jest przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela. Wnioskodawca natomiast w sylwetce absolwenta deklaruje, że absolwent „nie posiada uprawnień pedagogicznych do nauczania konkretnego przedmiotu”. To oznacza, że Wnioskodawca nie może przygotowywać absolwentów do pracy w szkole.

Ponadto w ramach realizacji koncepcji kształcenia Wnioskodawca zakłada, że studenci nabędą umiejętności rozwiązywania „wielorako uwarunkowanych problemów w obszarach rzeczywistości społecznej”. Wymienia on wiele obszarów związanych z udzielaniem profesjonalnej pomocy pedagogicznej tj.: „ubóstwo, sieroctwo, przemoc w rodzinie, bezdomność, bezrobocie, niepełnosprawności, starość, bezradność w sprawach opiekuńczo-wychowawczych (zwłaszcza w rodzinach niepełnosprawnych i wielodzietnych) alkoholizm, narkomania, przestępczość”. W ramach studiów pierwszego stopnia przygotowujących do zawodu pedagoga ogólnego, nie ma możliwości przygotowania absolwentów do pracy w tak zróżnicowanych środowiskach.

Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy. Opis zakładanych efektów uczenia się wskazuje na niższy stopień zaawansowania wiedzy oraz złożoności umiejętności, niż opisany jako właściwy dla 6. poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji w przywołanych wyżej przepisach. Opis kierunkowych efektów uczenia się zakładanych dla kierunku pedagogika będącego przedmiotem wniosku uwzględnia wiedzę na poziomie podstawowym lub nawet elementarnym, co nie daje

możliwości właściwego przygotowania absolwentów, tak aby w sposób profesjonalny podjąć pracę w charakterze pedagoga w placówkach opiekuńczo wychowawczych (np. W01 zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowanie w obrębie dyscyplin pokrewnych. W02 ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk. W07 ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach, W08 ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. W12 ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody. Efekt W13 zakłada, że absolwent ma elementarną i uporządkowaną wiedzę na temat subdyscyplin pedagogiki. W16 ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej, zwłaszcza w odniesieniu do studiowanej specjalności. W związku z tym absolwentom kierunku będącego przedmiotem wniosku nie można nadać tytułu zawodowego licencjata, gdyż nie osiągną efektów uczenia się odpowiadających 6. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Opisy efektów uczenia się są nadmiernie rozbudowane, często w jednym opisie mieści się kilka efektów uczenia się. Sposób opisu zakładanych efektów uczenia się sprawia, że bardzo utrudnione, a w niektórych przypadkach niemożliwe będzie skuteczne sprawdzenie i ocena efektów uczenia się osiąganych przez studentów, np. W12, W14, W16, U03, U05, U07, U10, K01, K03. Jako przykład posłuży efekt U10 „*potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań*”, efekt K01 „*ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia*”.

Efekty uczenia się nie są zgodne z koncepcją i celami kształcenia na wnioskowanym kierunku i proponowaną specjalnością *pedagogika ogólna*. Obejmują zbyt szeroki zakres wiedzy mieszczący się w obszarze resocjalizacji, pracy socjalnej, pedagogiki specjalnej, pedagogiki rehabilitacyjnej, w tym pedagogiki korekcyjnej, pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną. Większość przedmiotów specjalnościowych i fakultatywnych nie jest skierowana na obszar wiedzy ulokowany w pedagogice ogólnej tylko pedagogice resocjalizacyjnej (pedagogika resocjalizacyjna, programy profilaktyczne, metodyka wychowania resocjalizacyjnego, prawne podstawy resocjalizacji i profilaktyki społecznej oraz system wspierania rodzin dysfunkcyjnych, psychoterapia i socjoterapia w pracy socjalnej i resocjalizacyjnej). Brakuje też uzasadnienia dla takich przedmiotów jak: *metodologia badań rynku pracy, wspieranie zatrudnienia oraz rehabilitacja osób niepełnosprawnych – organizacja i podstawy prawne* – zasadne w specjalności pedagogika pracy. Także propozycja przedmiotu: *strategie zintegrowanej edukacji dziecka*, wydaje się zbędna, skoro nie jest to kierunek powiązany z realizacją standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. Przy wskazaniu specjalności *pedagogika ogólna* zabrakło w programie studiów takich przedmiotów jak np.: *pedeutologia, deontologia zawodu pedagoga, współczesne nurty pedagogiczne, historia myśli pedagogicznej*, jako uzupełniających do *historii wychowania*.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Sekwencja zajęć nie zapewnia studentom uzyskania zakładanych efektów uczenia się. Generalna sekwencja grup zajęć: kształcenia podstawowego (moduł 1), kierunkowego (moduł 2) i specjalnościowego i fakultatywnego (moduł 4) oraz inne wymagania, w tym: język obcy, technologie informacyjne, BHP, wychowanie fizyczne i przedmioty do wyboru poszerzające wiedzę (moduł 3), jest poprawna. Natomiast w obrębie tych grup sekwencja zajęć budzi zastrzeżenia. Wynikają z faktu, że w dość chaotyczny sposób charakteryzują kierunek pedagogika. Wątpliwości w grupie treści podstawowych budzi *socjologia mikrośrodków społecznych*, zamiast pedagogiki społecznej. Wówczas w grupie treści kierunkowych powinna znaleźć się też *pedagogika opiekuńczo-wychowawcza* w rozbudowanej formule treściowej i *pedagogika społeczna* jako dwa odrębne przedmioty.

Zastrzeżenia budzi zakres treściowy następujących przedmiotów. Treści, które mają być realizowane, są nieadekwatne do specjalności jaka ma być realizowana, czyli do *pedagogiki ogólnej*. Wątpliwości budzi też dobór metod kształcenia, opartych głównie na asymilacji wiedzy, a nie opanowaniu praktycznych umiejętności wynikających z profilu proponowanych studiów.

Przedmiot *dydaktyka specjalna* nie wpisuje się w model kształcenia na pedagogice ogólnej. Zakres treściowy przedmiotu zakłada jego realizację w ramach standardu kształcenia przygotowującego do zawodu nauczyciela na pedagogice specjalnej, a nie na specjalności *pedagogika ogólna* bez przygotowania nauczycielskiego. Cele kształcenia C1, C2: „zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych”, „rozwijanie praktycznych umiejętności studentów w zakresie pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych” i efekty uczenia się w zakresie wiedzy EK1 (W01, W03) „zna podstawowe koncepcje dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania osób o specjalnych potrzebach edukacyjnych, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów”, powinny być przypisane do specjalności realizowanej w ramach kształcenia nauczycieli. Temu odpowiadają treści programowe zwłaszcza TP2, TP3, TP4. Ponadto zastrzeżenia budzi zaproponowana literatura z lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia.

Zarówno treści jak też forma przygotowania kart przedmiotu do kształcenia w zakresie języka obcego jest niewłaściwa. Praca własna studenta w liczbie 20 godzin nie jest wystarczająca do opanowania umiejętności posługiwania się językiem obcym na poziomie B2 ESOKJ. Ponadto cele kształcenia nie odpowiadają zakładanym efektom uczenia się. Efekty uczenia się są nieprawidłowo skonstruowane: „student powinien radzić sobie w większości sytuacji komunikacyjnych mogących wydarzyć się podczas pobytu w danym obszarze językowym”. Wykorzystanie metod: wykład konwersatoryjny, praca w grupie nie daje gwarancji osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów uczenia się. To samo dotyczy sposobu weryfikacji wiedzy. Niewłaściwie dobrana została literatura. W proponowanej literaturze uzupełniającej znalazł się słownik angielsko - polski dla ekonomistów i *Buisness Opportunities*, zamiast podobnych propozycji skierowanych do pedagogów.

Cele kształcenia dla przedmiotu *metodologia badań społecznych i pedagogicznych* są niemożliwe do zrealizowania na poziomie studiów pierwszego stopnia na profilu praktycznym, a zwłaszcza: C3 i C4 „nabycie umiejętności przetwarzania danych pozyskanych w trakcie badań, w tym kodowania i transkrypcji danych oraz obsługi programów statystycznych”, „nabycie umiejętności opracowywania raportów z wyników badania analiz i statystyki opisowej”. Efekty uczenia się na tle celów są zbyt ogólnikowe, to samo dotyczy treści kształcenia.

Karty przedmiotów z: języka francuskiego, niemieckiego i rosyjskiego zostały skonstruowane nieprawidłowo. W przypadku karty do języka francuskiego zakładane cele kształcenia nie odpowiadają efektom uczenia się w zakresie wiedzy. Efekt EK1 (W18) „student zna sposoby konstruowania i kontrolowania własnej ścieżki kariery”. Nie ma możliwości, na osiągnięcie adekwatnych do przedmiotu efektów, w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych. Sposoby weryfikacji wiedzy są zróżnicowane. Zastrzeżenia budzi wykorzystywanie

praktycznego słownika policyjno-prawniczego, jako propozycji literatury podstawowej. W przypadku kart przedmiotu do języka niemieckiego i rosyjskiego znajdują się „elementy wiedzy o krajach anglojęzycznych”.

Brak uzasadnienia dla realizacji przedmiotu *metodyka pracy resocjalizacyjnej*. Jest to przedmiot bezpośrednio skorelowany ze specjalnością pedagogika resocjalizacyjna, a nie *pedagogika ogólna*. Cele kształcenia i efekty przedmiotowe są nieadekwatne do kierunkowych efektów uczenia się. Treści kształcenia zaproponowane do realizacji przez studentów także odnoszą się do specjalności pedagogika resocjalizacyjna a nie pedagogika ogólna. To samo dotyczy celów, efektów przedmiotowych i treści kształcenia, zawartych w karcie przedmiotu *pedagogika resocjalizacyjna*. Zastrzeżenia budzi wyodrębnienie *pedagogiki zaburzeń w zachowaniu* (te efekty uczenia się powtórzone w pedagogice resocjalizacyjnej, patologii społecznej, podobnie jak treści zawarte w obu przedmiotach i dodatkowo jeszcze w przedmiocie *wybrane problemy pedagogiki specjalnej*). Zastrzeżenia dotyczą sugerowanej literatury, szczególnie podstawowej. Proponowane pozycje książkowe zawierają treści nieadekwatne do aktualnej rzeczywistości pedagogicznej.

Cele kształcenia, efekty uczenia się i treści kształcenia dla przedmiotu *wybrane problemy pedagogiki specjalnej* nie dają możliwości opanowania dostatecznej wiedzy i wypełnienia efektów kierunkowych dla pedagogiki. Treści kształcenia są zbyt zróżnicowane i uogólnione, zawierają liczne błędy w definiowaniu problemu np. uczeń niezwyčajny. Jest to wbrew teorii normalizacji i empowermentu osób z niepełnosprawnością. Stosowanie pojęcia „upośledzony” jest anachroniczne i nie powinno się znaleźć w treściach kształcenia. Ponadto proponowana literatura jest przestarzała i nieadekwatnie dobrana do proponowanych treści kształcenia.

Treści zawarte w karcie przedmiotu *pedagogika społeczna i opiekuńcza* są zbyt ogólnikowe. Zastrzeżenia budzi łączenie pedagogiki społecznej z opiekuńczo – wychowawczą. Powinny być to dwa odrębne przedmioty. Wówczas można byłoby poszerzyć treści o przegląd podstawowych środowisk wychowawczych (rodzina – jako środowisko wychowawcze – przemiany funkcji rodziny, dezorganizacja rodziny, rodzinne i instytucjonalne formy opieki, kierunki przemian środowiska wychowawczego). Powinno to być pedagogika społeczna wobec wyzwań współczesności i przemian cywilizacyjnych. Efekty przedmiotowe nie dają możliwości uzyskania wystarczającej wiedzy i osiągnięcia efektów kierunkowych dla specjalności *pedagogika ogólna*.

W karcie przedmiotu *psychoterapia i socjoterapia w pracy socjalnej i resocjalizacyjnej* cele kształcenia, efekty przedmiotowe i treści programu nie odnoszą się do pedagogiki ogólnej, ponadto są niespójne z efektami kierunkowymi np. EK2 – W 12, EK3 – W 16. Niewłaściwe są metody nauczania (wykład konwersatoryjny i dyskusja). Brakuje warsztatów, pracy indywidualnej i grupowej. Treści kształcenia zawarte w karcie przedmiotu *strategie zintegrowanej edukacji dziecka* są nieadekwatne do kierunku studiów i proponowanej specjalności. Są one zbyt zróżnicowane i powinny być przypisane do innych przedmiotów np. *diagnoza pedagogiczna, metodyka pracy opiekuńczo-wychowawcze*.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Zastrzeżenia budzi opis kompetencji oczekiwanych od kandydatów. Uczelnia nie zapewnia przyjęcia na studia kandydatów posiadających wstępną wiedzę, gwarantującą osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się. Podstawą przyjęcia na studia pierwszego stopnia lub jednolite studia magisterskie są wyniki egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości. We wniosku nie zostało określone jakie wyniki egzaminu maturalnego lub egzaminu dojrzałości będą podstawą przyjęcia na wnioskowany kierunek. Nie przewidziano żadnych dodatkowych kryteriów sprawdzenia predyspozycji kandydata do podjęcia studiów pedagogicznych.

Dominujące w kartach przedmiotu metody kształcenia nie zapewniają osiągnięcia efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Z opisu przedstawionego w kartach przedmiotów wynika, że są to metody prowadzące głównie do asymilacji wiedzy, zaś niemal całkowicie pominięte zostały metody praktyczne, przy stosowaniu których student wykazuje się na zajęciach wykonywaniem czynności praktycznych. Weryfikacja efektów uczenia się nie zakłada szczegółowej aktywności studentów, chociażby w postaci przygotowywania konspektów pracy w grupie, czy też projektów tej pracy. Metody są niezróżnicowane, są nietrafnie dobrane w odniesieniu do efektów uczenia się obejmujących kształtowanie umiejętności praktycznych. Metodą która ma potwierdzać osiągnięcie przez studenta umiejętności jest najczęściej zaliczenie/ egzamin w formie pisemnej lub ustnej, obserwacja aktywności podczas zajęć.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Zasadniczy zarzut dotyczy braku w kadrze kierunku nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, brak pedagoga społecznego, czy pedagoga o specjalności opiekuńczo-wychowawczej. To skutkuje tym, że struktura kadry kierunku nie jest w pełni dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku. Konsekwencją powyższego jest stwierdzenie w proponowanej obsadzie zajęć wielu nieprawidłowości związanych z powierzaniem zajęć nauczycielom akademickim i innym osobom, których dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie tematyki przypisanej zajęciom w sylabusach nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Jednemu nauczycielowi akademickiemu powierzono 4 przedmioty spośród 8 w grupie przedmiotów fakultatywnych, 3 w grupie przedmiotów specjalnościowym i 2 w grupie przedmiotów kierunkowych i 1, w grupie przedmiotów podstawowych. To daje sumaryczną liczbę 10 przedmiotów dla jednego prowadzącego. Drugiej z osób zatrudnionych do prowadzenia zajęć powierzono 6 przedmiotów, w tym takie jak: *organizowanie społeczności lokalnej oraz zasady funkcjonowania samorządu terytorialnego, warsztat superwizyjny i wspieranie zatrudnienia oraz rehabilitacja osób niepełnosprawnych – organizacja i podstawy prawne*. Zarówno wykształcenie jak też dorobek naukowy tej osoby nie daje gwarancji właściwego poprowadzenia przydzielonych zajęć. Szczegółowy wykaz nieprawidłowo obsadzonych zajęć znajduje się w załączniku do uchwały.

Do prowadzenia seminarium dyplomowego zostało przewidzianych tylko dwóch nauczycieli akademickich, co przy planowanej liczbie studentów (50 studentów na I roku studiów stacjonarnych i 50 studentów na I rok studiów niestacjonarnych) nie zapewni prawidłowej organizacji procesu dyplomowania.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Infrastruktura dydaktyczna, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym opanowanie umiejętności praktycznych i przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku. Wniosek ten nie obejmuje wymogów odnośnie kształcenia nauczycieli, bowiem wnioskowany kierunek nie jest kierunkiem nauczycielskim. Infrastruktura jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Wnioskodawcy przedstawili informacje o prowadzeniu systematycznego przeglądu infrastruktury dydaktycznej, bibliotecznej i informatycznej,

wyposażenia technicznego pomieszczeń, środków i pomocy dydaktycznych, zasobów bibliotecznych, informacyjnych, edukacyjnych. Celem tych działań jest doskonalenie procesu jakości kształcenia, a wyniki przeglądów wykorzystywane są w działaniach doskonalących

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Wnioskodawca nie uzasadnił przekonująco potrzeby utworzenia kierunku niewłaściwie kształtuje kierunki przyszłej współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Zakres i zasięg działalności instytucji otoczenia społeczno-gospodarczego, z którymi Wnioskodawca współpracował przy projektowaniu programu studiów w ograniczonym stopniu jest zgodny z koncepcją i celami kształcenia oraz wynikającymi z nich obszarami działalności zawodowej oraz zawodowego rynku pracy właściwymi dla wnioskowanego kierunku.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Nie można stwierdzić, że spełniony zostanie warunek określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 6–8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz.U. 2018 poz. 2218) w brzmieniu: student potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Opisu Kształcenia Językowego (P6S_UK), ponieważ przy zaplanowanej w programie liczbie godzin zajęć z języka wymagających bezpośrednio udziału nauczycieli akademickich i studentów oraz łącznym nakładzie pracy studenta, student rozpoczynający zajęcia musiałby posiadać kompetencje językowe na poziomie B1 EOKJ. Taki wymóg nie został określony w programie studiów. Przeprowadzenie testu weryfikującego poziom wiedzy w zakresie wybranego języka obcego i przypisanie danych osób do właściwego poziomu umiejętności językowych nie daje tej gwarancji.

Plany dotyczące współpracy międzynarodowej oraz wykorzystania jej jako płaszczyzny do umiędzynarodowienia kształcenia na wnioskowanym kierunku studiów są we wniosku zarysowane jedynie sygnałnie, bez wskazania jakichkolwiek bliżej określonych zamierzeń w tym zakresie. Zaplanowany w programie studiów poziom kształcenia studentów w zakresie znajomości języków obcych na pewno nie sprzyja umiędzynarodowieniu. W programie studiów nie uwzględniono także, poza lektoratami, zajęć prowadzonych w języku obcym.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Wniosek zawiera informacje o wybranych aspektach wsparcia dla studentów, jak również w zakresie wsparcia we wchodzeniu na rynek pracy oraz deklaracje wspierania rozwoju studentów.

Wsparcie to sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy pedagogów. Wyniki studenckiej ewaluacji procesu kształcenia wykorzystywane są w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Należy uznać, że planowane działania na rzecz doskonalenia programu studiów oraz zapewnienia jakości kształcenia uwzględniają w wystarczającym stopniu, zapewnienie publicznego dostępu do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się.

Przedstawiona we wniosku charakterystyka zakresu i funkcji wewnętrznego systemu zapewnienia jakości zawiera pełny i wyczerpujący opis planowanych działań mających na celu

umożliwienie publicznego dostępu do informacji o programie studiów oraz sposobach organizacji i realizacji procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Należy uznać, że planowane działania na rzecz doskonalenia programu studiów oraz zapewnienia jakości kształcenia uwzględniają zapewnienie publicznego dostępu do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku.

Wniosek zawiera informację o budowie, funkcjach i zadaniach wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Obejmuje one także zadania związane z doskonaleniem programu studiów. Strukturę opisanego systemu i jego procedury można uznać za poprawne. Zastrzeżenia budzi jednak skuteczność systemu, którą na razie można ocenić w odniesieniu do etapu projektowania i zatwierdzania programu studiów. Szczegółowa procedura projektowania i zatwierdzania programu studiów i podział kompetencji w tym zakresie, zaangażowanie poszczególnych grup interesariuszy, szczegółowo opisane we wniosku, nie przyniosły bowiem rezultatu. Program studiów i warunki jego realizacji, budzą bowiem wiele zastrzeżeń, które zostały sformułowane w niniejszej recenzji.

